

# Gálvez Karina (1964): Cesta, Adrenalinové športy (Láska extrémnych športov), Moja vládkyňa, Modlím sa :)

## Obsah

- Cesta
- Adrenalinové športy (Láska extrémnych športov)
- Moja vládkyňa
- Modlím sa

## Cesta

Po návrate z cesty domov  
len svoj život som ti dala,  
medzi šminky skryla som ho  
a do kufra poskladala.  
Hádzam si aj tajne dúfal  
v inakší dar z mojich ciest,  
vzácnejšiu a drahšiu vec však  
nenašla som, bo takej niet.  
Stojac medzi policami  
zistila som, že mi chýbaš;  
že celý čas túžim iba  
po pohľade s vášňou teba;  
že niečo mi zvierá hrudník,  
keď tvoj úsmev vidím v mysli;  
že mám zrazu hrču v hrdle,  
keď mi z diaľky city prišli.  
Už som doma z dlhej cesty  
a svoj život ti odovzdám.  
Stále však je v krehkej schránke,  
tak venuj pozornosť nálepkám;  
tá schránka je moje telo,  
celé srdce, duša úplná.  
Verím, že uznáš jej cenu.  
láska lacná vec nebýva.  
Pozri, bola som ďaleko  
a mýtne ma vyšlo draho!  
A po návrate z cesty späť  
u teba som našla blaho!

## Adrenalinové športy (Láska extrémnych športov)

Pre ten tvoj úsmev túžim:

splavovať divoké vody tvojich mozgových brázd;  
potápať sa v tvojich srdcových komorách;  
kížať sa po snehu tvojho falošného chladu;  
po lane ti zošplhať z čela až do srdca...  
a niekedy, ešte nižšie;  
na kladke preletieť tvoj ľavý biceps a pristáť na pravom;  
skočiť si bungee jumping medzi tvojou šíjou a stehnami;  
surfovať vo vlnobití tvojich myšlienok;  
na štvorkolke prebrázdiť piesočné duny tvojho pozadia;  
terénnym motocyklom vystúpiť a zostúpiť  
po tvojich stavcoch a ich nepravidelnostiach;  
z rogala na teba zamieriť zrak ako orol;  
pedálovať do kopca až k tvojim snom  
a na bielom vlčom záprahu sa zošmyknúť potom  
a poštekliť ťa na kolenách;  
označkovať tvoju pokožku tisíckou pestrých bozkov paintballu...  
A keď bude po všetkom,  
zložiť sa na brehu rieky a tvoj hlas  
utíši chlad, čo cítim zas,  
a mesiac zahalí sa vôňou sviežich trávín.  
Milovať až do úsvitu bude ten najväčší adrenalín.

## **Moja vládkyňa**

Chodieva mi po rozume, prebúdzá moje zmysly;  
Káže mi, nech na slnko a skryté háje myslím,  
Večer čo večer privolá mi spánok, nech snívam,  
A chcem ju nemilovať, no nič jej nevyčítam.  
Núti ma písať o našej tajnej vášnivosti;  
Necháva nás zhrešiť, zbavuje ma poslušnosti.  
Rozžiali ma pri dieťati majúcom strach z bitiek;  
Osvieti ma hrejivým svetlom svätajánskych mušiek.  
Moje oči jej slúžia ako živá kamera,  
Vie, že patrím jej, a moju bytosť rozochvieva.  
Túžim ti povedať, že moja duša patrí len mne,  
No som len bábkou v rukách Poézie, mojej vládkyne.

## **Modlím sa**

Bože, modlím sa, aby sme za život pocítili len jediné chvenie,  
chvenie v rozhojdanej kolíske v blízkosti našich mám;  
Modlím sa, aby sme za život pocítili len jediný výbuch,

výbuch ohňostrojov pri pouličných slávnostiach;  
Modlím sa, aby sme za život pocítili len jediný hlad,  
hlad po poznaní;  
Modlím sa, aby sme za život pocítili len jedinú bolesť,  
bolesť po povití zdravého dieťaťa;  
Modlím sa, aby sme v živote zatúžili len po jedinom konci,  
po konci dňa pri podvečernom západe slnka;  
Modlím sa, aby sme v živote započuli hlas jediných sirén,  
sirén, ktoré spievajú hviezdám na mori;  
Modlím sa, aby našou poslednou prednesenou modlitbou  
bola modlitba vďaky za prežitie šťastného života v plnosti.  
Z vlastnej slobodnej vôle si vyberáme lásku, šťastie, múdrosť, zdravie,  
úctu k prírode a nekonečný duševný pokoj.  
Modlím sa, nech si sa aj ty narodil zdravý a s ochotou načúvať...  
Preložila: Katarína Mako-Martonová.

[Gálvez Karina](#)